ŠTEVERJANSKI VESTNIK

Registriran na sodišču v Gorici, dne 7. marca 1969, štev. 72

Izdaja S.K.P.D. »Franc B. Sedej« iz Števerjana — Izhaja enkrat na mesec — Števerjan, Trg Svobode, 6

UREDILI: ANKA IN ALENKA ČERNIC - MARJAN TERPIN - JOŽICA SIMČIČ - NIVES GRAVNAR - MARTIN SREBRNIČ - DAMJAN TERPIN
UPRAVNI SVET: MIRKO HUMAR - BORIS HLADNIK - EDI HLEDE (Odgovorni urednik) - Lasten tisk

Števerjan, julij 1980 Leto XII - Štev. 5

ČAS POČITNIC

Po dežju navadno posije sonce. In je res posijalo proti koncu meseca julija. Napočil je res pravi čas počitnic. Obetajo se lepi, sončni in topli dnevi.

Morje in plaže nas vabijo, gore in planine nas čakajo. Moramo se le odločiti, pobrati šila in kopita in se odpeljati v vabeče kraje.

Vsem želimo prijeten dopust.

DESETI FESTIVAL ! VERJETNO NAJLEPŠI!

Tako si lahko v nedeljo popoldne slišal komentirati vsakega,ki je prišel v Formentinijev park v Števerjan. In bilo nas je res veliko. Že v soboto se je zgrnila na prireditveni prostor tisočglava množica,ki je sledila z velikim zadovoljstvom izvajanju 18. slovenskih ansamblov. Bili so iz Primorske, Koroške (Avstrije) vse Slovenije in celo iz daljne Švedske. Vse nas je družila prelepa pesem, prelepe melodije. Krasen naraven oder z zgodovinskim ozadjem števerjanskega gradu,ki so ga mladinci še okrasili z brišljanom in zastavami je pričaral res edinstven prizor,kakršnih v zamejstvu imamo le malo.

Organizatorji, Prosvetno društvo "Frančišek B. Sedej" in Ansambel Lojzeta Hledeta, so imeli tudi srečo. Dežuje že dva meseca. Tudi v tednu pred festivalom je vsak dan lilo. Žalostno je zgledalo. Pa se je uneslo. V soboto so pretili oblaki, ni pa kanilo. Prav tako se je iztekel ves program v nedeljo in,ko se je odvil zadnji prizor iz izgubil zadnji odmev preščerne harmonike, se je začelo ●editi z neba! Naj cedi. Festival je mimo, tisočglava množica se je razlila po parku pod prevjes in še dolgo se je pilo in jedlo ob dobrem bufetu in pokušnji odličnih briških vin,ki so jih števerjanski fantje in dekleta rudili vsakemu prišlecu.

Menimo, da je bil letošnji festival res dobro organiziran in odlično obiskan ,kakor so si organizatorji seveda želeli. To je ena izmed najmnožičnejših slovenskih prireditev v zamejstvu,ki je pfetolkla led in se razlila preko vsega slovenskega prostora. To je vredno ohraniti, zato je treba našo števerjansko mladino podpreti in ji vliti poguma, da bo še nataki poti vztrajala.

Kako važnost je dosegel števerjanski festival smo imeli priča videti že na samem kraju,kjer so bili zbrani Slovenci iz vseh vetrov, kjer so se dobili časnikarji slovenskih in italijanskih časopisov, prisotna je bila televizijska agencija Alpe Adrija, direktno sta festival prenašala Tržaška radijska postaja in Radio Estereo iz Gorice, snemali so ga pa še nekateri za privatne radijske postaje. Tudi v naslednjih dneh smo lahko brali v vseh važnejsih časopisih o uspehu števerjanskega festivala. Tako na Goriškem , Tržaškem, Koroškem in seveda v matični domovini. Podčrtati je gre tudi dejstvo, da so o festivalu na široko pisali italijanski dnevniki.

Predstavljamo vam izvlečke in članke slovenskih in italijanskih časnisov, ki so poročali o poteku X zamejskega festivala v Števerjanu!

REVIJA STOP

Desetič razigrani Števerjan

Če gre ob jubilejih za praznovanje in sploh slavnostno razpoloženje, gre ob števerjanskem primeru še za nekaj: za podvig! Namreč – že deset let vrli domačini, združeni v Kulturno prosvetnem društvu »Franc B. Sedej« in v ansamblu Lojzeta Hiedeta v Brdih, onkraj jugoslovansko-italijanske državne meje, nadvse vzorno pripravljajo Zamejski festival domače zabavne glasbe. V tem ne bi bilo nič nenavadnega, če ne bi vsa leta nad prireditvijo bedela tako rekoč ista zasedba, zanesenjaki, ki poleg svojih poklicev in rednega dela zmorejo zvrhano mero požrtvovalnosti za svoj festival. Poprimejo za vse, nič jim ni odveč ali pretežko. Od lepljenja plakatov, postavljanja klopi in stolov, pripravljanja odra z mikrofoni, do strežbe pod kostanji na Formentinijevem vrtu, kjer dobivajo števerjenski petelini hrustajočo, zlatorumeno skorjico in kjer se v soncu blešči rujna briška kapljica.

Deseti kozarček so letos prilili vrli Števerjanci svojemu festivalu in po odzivu sodelujočih gostov lahko mirne duše zapišemo, da se je dober glas števerjanskega srečanja dobre volje razširil daleč prek zamejstva. Doslej so pred festivalske mikrofone v prijazno vasico sredi Brd prihajali največ ansambli iz Slovenije, iz tržaškega in goriškega konca ter iz Koroške. Tudi letos so bili ti v večini, z navdušenjem pa sta se jim pridružila še skupini VIKIS iz Hastvedea na Švedskem ter bratje PLEŠNIČAR iz daljnje Avstralije. Medtem ko so slednji nastopili zunaj tekmovalnega programa, so se prvi uspešno uveljavili tudi v konkurenci. A o tem kasneje...

Za jubilej se je v Števerjanu zbralo osemnajst ansamblov, ki so prvi večer nastopili vsak s po dvema, še ne izvajanima skladbama. Strokovna komisija za oceno glasbe jih je za nastop v nedeljskem finalu izbrala enajst in mednje razdelila pet nagrad.

Nagrado za najboljšo melodijo so prejeli MEJAŠI iz Goriškega za skladbico »Hladna sapica«, ki jo je zložil harmonikar in vodja ansambla **Licio Bregant**, doživeto pa zapela **Laura Budal**.

Priznanje za najboljšo izvedbo so ob jubileju števerjanskega festivala osvojili FANTJE Z VSEH VETROV (iz Novega mesta) z razposajenim napevom **»Gaeliska veselica«**.

Za najboljši ansambel je strokovna komisija v razmeroma močni konkurenci izbrala skupino MLADI MI iz Št. Primoža na Koroškem.

Nagrado za najboljše besedilo je prejel **Ivan Malavašič** za »Našo pesem«, ki so jo izvajali domačini – ZAMEJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET iz Števerjana, nagrado občinstva pa so z vižo **Vikija Semprimožnika »Na Jadranu«** osvojili gostje iz daljne Švedske – skupina VIKIS iz Gastvedea.

Rojaki, ki delujejo v okviru tamkajšnjega slovenskega društva, so dodobra ogreli dlani občinstva, ki je oba festivalska koncerta spremljalo z neprikritim navdušenjem. Nad tisoč prijateljev slovenskih viž in napevov se je zbralo že prvi večer, na finalu v nedeljo še enkrat toliko. Do živega jim niso mogli ne grozeči črni oblaki, ne ploha, ki je namočila zaključek jubilejnega festivala.

Slovenci iz zamejstva in obmejnih slovenskih krajev, skratka najbolj hvaležni uporabniki (če lahko uporabimo ta izraz) vseh kulturnih prireditev onstran državne meje, so z leti tako rekoč postali »abonirani na Števerjan«. Prihajajo iz leta v leto, kdor pride enkrat, se naslednje leto zanesljivo vrne. Ne le zaradi polk in valčkov, ki jih krožijo razigrani godci, veliko bolj vlečejo v Brda znanstva in prijateljstva, ki se sklepajo od festivala do festivala.

Veselo razpoloženi »Švedi« iz ansambla VIKIS so po tretjem prihodu na oder Števerjancem zaklicali:

»Še pridemo! Na svidenje prihodnje leto!«

Lahko verjamemo, da obljube ne bodo snedli. In posnemali jih bodo še mnogi drugi...

IL FESTIVAL DI SAN FLORIANO

Canzone slovena Questi i premiati

Nel parco Formentini di San Floriano si è svolto il decimo festival della canzone folcloristica slovena, organizzato dal circolo «F.B. Sedej» con la collaborazione del complesso Lojze Hlede.

Il vincitore con la migliore melodia è stato il complesso goriziano «Mejasi», al quale sono stati assegnati il trofeo Lojze Hlede e 150 mila lire. La giuria ha assegnato il premio per la migliore esibizione (una coppa e 120 mila lire) al complesso «Fantje z Vseh Vetrov» di Logatec. Come migliore complesso nostrano è stato premiato «Maldi Mi» della Carinzia, che ha ricevuto una targa offerta dal comune di San Floriano e 100 mila lire.

«Nasa pesem», composto da Ivan Malavasic, ha vinto il primo premio quale miglior testo. La canzone è stata presentata dal complesso «Zamejscki Instrumentalni Ansambel» di San Floriano, che ha ricevuto la coppa offerta dall'Unione culturale cattolica slovena.

Anche il pubblico ha avuto la possibilità di scegliere un complesso. Il voto degli spettatori è andato al complesso «Vikis» proveniente dalla Svezia, che si è visto attribuire la coppa offerta dall'Ept e 70 mila lire.

IL PICCOLO

A un complesso goriziano il 1. premio

Il complesso «Mejasi» di Gorizia ha vinto il trofeo «Lojze Hlede» al decimo festival della canzone folcloristica slovena di San Floriano, relativo alla miglior melodia ricevendo inoltre 150 mila lire. Il secondo premio, una coppa del Circolo «F.B. Sedaj», è andato al complesso «Fantje z Vseh Vetrov» di Logatec, che ha ricevuto anche 120 mila lire. Miglior «complesso nostrano» è risultato quello della Carinzia, il «Mladi mi», che ha ricevuto la targa del Comune di San Floriano e 100 mila lire.

Per quanto riguarda la classifica dei testi delle canzoni, il premio è stato attribuito a «Nasa Pesem», scritta da Ivan Malavasic ed eseguita dal complesso «Zamejski instrumentanli ansambel» di San Floriano, che ha ricevuto la coppa dell'Unione cattolica culturale slovena.

Oltre alle giurie, che hanno attribuito questi premi, anche il pubblico aveva la possibilità di premiare un complesso e la scelta è caduta sul «Vikis», proveniente dalla Svezia, al quale sono andate la coppa dell'Ept e 70 mila lire.

Coppe offerte da varie ditte ed enti sono inoltre state assegnate ai complessi «Comet» di Zrece, «Dobri Prijatelji» di Brezico, «Primorski Fantje» di Piran, «Mariborski Kvintet» di Maribor, «Rupar» di Skofja Loka, «Nova Misel» di Piedimonte e «Bratov in Sestre Krusic» di Mislinja, quest'ultimo per aver partecipato alla manifestazione per diversi anni di seguito.

MESSAGGERO VENETO

POVSEM ZASLUŽEN JUBILEJ

Na desetem festivalu v Števerjanu sodelovalo 18 zabavnih ansamblov

Prvo nagrado za melodijo so prisodili «Hladni sapici» - V soboto zvečer in v nedeljo popoldne je melodijam prisluhnila številna množica ljubiteljev vesele glasbe

«Hladna sapica» avtorja Licia Breganta v izvedbi ansambla «Mejaši» z Goriške je prejela prvo nagrado desetega festivala narodnozabavne glasbe, ki so ga v prireditvi ansambla «Lojzeta Hledeta» in prosvetnega društva «Frančišek Borgia Sedej» izvedli v soboto in nedeljo v Števerjanu. Nagrada, ki je bila podeljena za najboljšo melodijo, znaša 150 tisoč lir in pokal ansambla «Hlede». Za najboljšo izvedbo so bili nagrajeni «Fantje iz vseh vetrov» iz Novega mesta, najboljši zamejski ansambel je bil «Mi mladi» št. Primoža v Podjuni, za besedilo pa je prejel nagrado Ivan Malavašič — «Naša pesem», ki jo je izvajal Zamejski inštrumentalni ansambel iz Števerjana.

Občinstvo je svojo nagrado prisodilo Vikisu, ansamblu slovenskih delavcev na začasnem delu v inozemstvu, ki so prišli iz daljne Švedske.

Jubilejni festival je privabil 18 ansamblov narodno-zabavne glasbe, od tega kar dve tretjini iz Slovenije. Dobro so bili zastopani tudi ansambli naše narodnostne skupnosti, ki so uspešno posegali po najboljših mestih. Prireditev se je pričela že v soboto z nastopom vseh udeležencev, izmed katerih je žirija izbrala enajst za nedeljsko finalno tekmovanje.

Prireditvenega prostora ne bi mogli boljše izbrati kot so ga in tudi vreme je bilo — če upoštevamo njegovo nestanovitnost — organizatorjem naklonjeno. Obzidje starega gradu ni potrebovalo nobene dodatne kulise, morda res samo napis Števerjan 80 in pa tisti šop zastav držav, od koder so nastopajoči prišli.

Domači fantje in dekleta so poskrbeli, da je prireditev dobro stekla. Prijazne besede v pozdrav sta spregovorila predsednik društva «Sedej» Simon Komjanc in župan Slavko Klanjšček. Vsebovale so dobrodošlico nastopajočim, ponuden užitek poslušalcem in priznanje vsem tistim, ki se že leta nesebično trudijo, da ta festival živi in uspeva, da zbira vedno nove glasbene ustvarjalce, da spodbuja k nastajanju novih skladb, od katerih nastaja dobra volja in s katerimi se krepi tudi slovenska beseda.

Napovedovalec Marjan Šneberger iz Ptuja, sicer radijski časnikar v tem mestu, je z njemu lastno zgovornostjo spretno vodil prireditve od začetka pa do kraja, dokler niso porazdelili vseh nagrad in pokalov in dokler niso — že čisto na kraju — dežne kaplje pregnale en del občinstva. Tisti del, ki je vztrajal, je bil zato poplačan s tolikimi dobrotami na točilnih mizah razmeščenih pod košatimi drevesi Formentinijevega parka.

X. zamejski festival v Števerjanu

Že desetič povrsti prirejata PD »F. B. Sedej« in ansambel Lojzeta Hledeta iz Števerjana zamejski festival domače glasbe. Letošnja prireditev je torej jubilejna, pa izrazito »mednarodna«, saj na njej sodelujejo ansambli iz Italije, Slovenije, slovenske Koroške in Švedske.

Prireditev bo v soboto 5. julija ob 21. uri, v nedeljo 6. julija pa ob 17. uri. Če bo vreme naklonjeno, se bo spored odvijal v Formentinijevem parku, v primeru slabega vremena pa v dvorani Sedejevega doma. Vsi ansambli, prijavilo se jih je 23, bodo izvajali izvirne skladbe in melodije.

Dve komisiji bosta razdelili 6 nagrad. Prva nagrada za najboljšo melodijo znaša 150.000 lir, kateri je pridružena trofeja ansambla Lojzeta Hledeta. Izmed vseh nastopajočih ansamblov bosta obe komisiji izbrali trinajst, ki bodo v nedeljo ponovno nastopili v finalnem delu prireditve. Tudi letošnji festival bo s svojo sočno in duhovito besedo povezoval Marjan Šneberger iz Ptuja. Celotno prireditev bo poleg drugih snemal tudi radio Trst A. V času prireditve bo deloval dobro založen buffet, kjer bo na voljo jedača in pijača.

Nastopili bodo sledeči ansambli: 1. »Bratje Sentočnik« iz Strmeca pri Vojniku; 2. »Slavček« iz Novega mesta; 3. Kvintet bratov in sestre Krušič iz Mislinja; 4. »Kalčič Ivica« iz Vižinade; 5. Zamejski instrumentalni ansambel iz Števerjana; 6. »Jože Škobrne« iz Brestanice; 7. »Comet«; 8. »Mladi mi« iz Št. Primoža v Podjuni (Avstrija); 9. »Sušec« iz Šoštanja; 10. »Primorski fantje« iz Pirana; 11. »Tine Stare« iz Domžal; 12. »Rupar« iz Škofje Loke; 13. »Vikis« iz Hastvede (Švedska); 14. »Ivan Korošec« iz Cerknice; 15. »Miran Mravlje« iz Žirov; 16. «Marko Hladnik« iz Idrije; 17. »Lio« iz Oplotnice; 18. »Nova misel« z Goriškega; 19. »Fantje iz vseh vetrov« iz Logatca; 20. »Mariborski kvintet« iz Kamnice; 21. »Mejaši« z Goriškega; 22. »Dobri prijatelji« iz Dobove; 23. »Gornjesavski kvintet« iz Kranjske gore.

NEKAJ MISLI O ZAMEJSKEM FESTIVALU

Zamejski festival je za nami. Deseti, jubilejni festival. Praznik, ki ga organizirata društvo "SEDEJ" in ans. "L. HLEDE". Praznik, ki ga cela vas pričakuje in živi. Mladina se nanj pripravlja že več mesecev prej. Organiziranje takega preznika zahteva ogromno dela, skrbi, časa in odgovornosti. V brošuri, ki jo je izdalo društvo, je bilo razvidno, da je bilo prijavljenih 23 ansamblov, to je več kot 130 ljudi. Vsem so morali poskrbeti za prenočišče in prehrano. V današnjem času se porabi za take stvari veliko vsoto denarja. Organizatorji so veliko tvegali in jim moramo priznati, da so korajžni in so pripravljeni veliko žrtvovati in tvegati za slovensko pesem. V tako nagajivem poletju, kot je letos, je to prava loterija. Hvala Bogu, da jim je dal lepo vreme in so imeli tako poplačan ves trud in skrbi.

Kdor se je festivala udeležil, je gotovo opazil, koliko mladine je tam delelo in pomagalo. Kdor hodi na naše slovenske praznike pa Goriškem in Tržaškem, se je gotovo prepričal, da toliko mladine, ki dela in sodeluje pri festivalu v Števerjanu, je ni v nobeni vasi in na nobenem prazniku v zamejstvu.

Škoda je, da se take manifestacije, kot je bil deseti festival, ni udeležilo več ljudi, ki so na vodilnih mestih, tako na kulturnem kot na političnem polju. Organizatorji so gotovo pogrešeli njihovo prisotnost; vsaj telegram bi jih lahko opravičil.

V ponos in zadoščenje članom društva "SEDEJ" , ans. "L. HLEDE" in vsem Števerjancem, bi lahko naša slovenska občila (časopisi, revije, radio, televizija itd) razen radia Trst A, kaj več poročala o tem edinstvenem zamejskem pratniku.

KoS

Še nekaj o maturantih...

SLOVENSKO UČITELJIŠČE "SIMON GREGORČIČ" - Gorica

Na slovenskem učiteljišču je maturiral SREBRNIČ Martin

TEČAJ ZA VRTNARICE - Gorica -

Nova vrtnarica pa je MUŽIČ Katjuša

SLOVENSKI TRGOVSKI ZAVOD "IVAN CANKAR" - Gorica -

Na slovenskem trgovskem zavodu pa je maturirala KOMJANC Lučana.

Vsem maturantom iskreno čestitamo in jim želimo obilo uspeha pri poklicu.

SLABA KRI ZARADI CEST V ŠTEVERJANSKI OBČINI

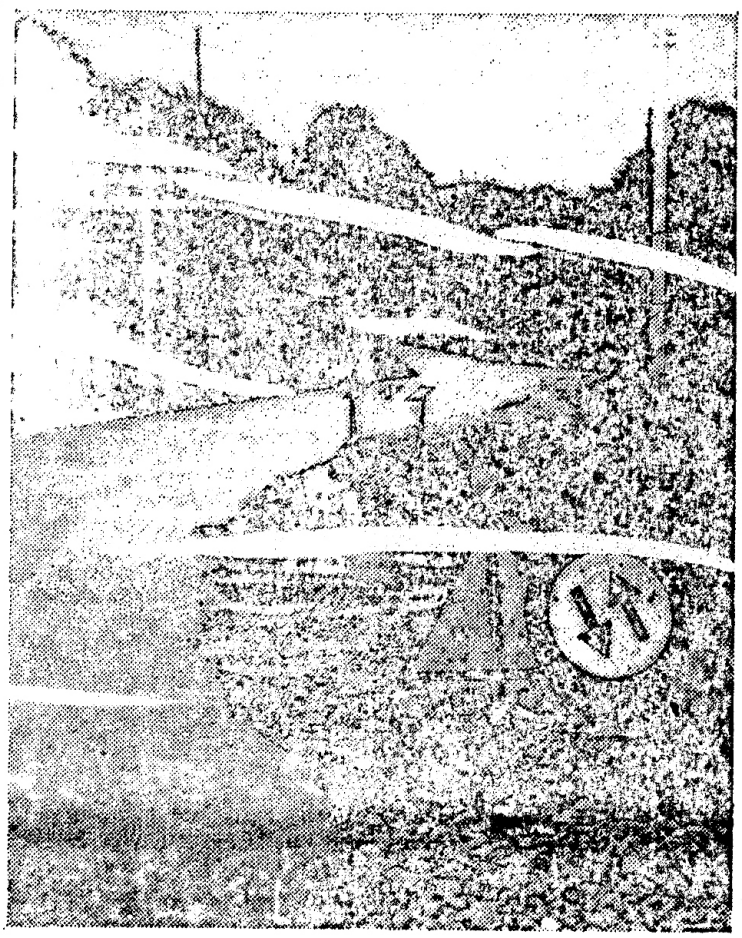

S števerjanskimi cestami je križ. Že leta in leta so tu pa tam usadi povzročili precej škode, pokvarili cestišče in v marsikaterem kraju je vožnja z avtomovilom nevarna. Sedaj pa se je vsemu temu pridružilo še razkopavanje cest za polaganje novega vodovodnega omrežja in skoro vse ceste v občini so precej razrite. Že iz naše slike, fotografirali smo del ceste med Križiščem in Dvorom, je zelo jasno razvidno, kakšno je stanje števerjanskih cest. Podjetje, ki je polagalo vodovodne cevi, ni poskrbelo za to, da bi bile luknje pravilno zamašene in poneod obstajajo, kot je razvidno iz naše fotografije, tudi nevarna mesta. Res je, da ni potrebno, da bi avtomobilisti drveli po števerjanskih klancih in ovinkih, vendarle menimo, da bi bilo prav, da bi občinska uprava poskrbela za to, da bi gradbeno podjetje cestišče popravilo. Delavci in stroji podjetja so hiteli z delom letos aprila in maja, sredi junija pa so se tako prvi kot drugi preselili v drug kraj. Ostale pa so luknje po vsem Števerjanu. V marsikaterem kraju, tak je tudi ta, ki ga kaže naša slika, ko se dva avtomobila srečata, mora eden drugega počakati.

Prav tako se v Števerjanu hudujejo nad občinsko upravo, ker ni še poskrbela za odstranitev zemlje s ceste na poti v Jazbine, ki jo je tja naneslo neurje pred dvema tednoma. Tudi tam je vožnja z avtomobilom precej nevarna.

SLABA KRI "ČASNIKARJA" PRI PRIMORSKEM DNEVNIKU V GORICI.

Objavljamo sliko in članek, ki ga je na goriški strani objavil Primorski dnevnik v nedeljo 20. julija 1980, kot primer neresnega in pristranskega poročevanja. Obrega se ob občinsko upravo, ki ni prav nič kriva, ko dela ob urejanju vodovoda vodi CAFO in ne števerjanska občina, ki je imela le nalogo da doseže potrebna sredstva. Dela so tudi še v teku, torej je vsako tako pisanje prava kvantarija vredna res "oštarijskega" časnikarja, ki se je verjetno preveč zagledal v Dvoru v kozarček briške kapljice in so se mu misli zmedle.

Jasno je, da si naš slovenski dnevnik s takim početjem odtujuje slovenske bralce, ko je vendar že vsem znano, da ogromna večina slovenskih ljudi, na žalost, zlasti mladine, sega po italijanskih dnevnikih, ker je sita takih kvantarij žznad katerih bi se vendarle edini slovenski dnevnik lahko dvignil. Škoda je, da namesto pametnega in poštenega poročanja izgubljamo slovenske sile in denar v take brezpomembne akcije, ki nikomur ne služijo, marveč so vsem v veliko škodo.

Zdi se, da je tako poročanje maslo "maj bo" časnikarja, ki namesto tehtnih in stvarnih člankov vodi že dolgo na goriških straneh P.D. osebno in "oštarijsko" časnikarstvo, ki veliko škoduje vsej slovenski manjšini in posebej ugledu edinega slovenskega dnevnika v Italiji. Upamo, da bodo odgovorni le spregledali!

DRUŠTVO "F. B. SEDEJ" JE ZAKLJUČILO SVOJO LETOŠNJO KULTURNO SEZONO

Z desetim zamejskim festivalom, ki je bil 5. in 6. julija letos, se je končala tudi kulturna sezona 1979-1980.

Če povlečemo črto po opravljenem delu, lahko z mirnim srcem ugotovimo, da so člani tega društva izpolnili vse načrte, ki so si jih v začetku sezone zastavili. Mešani zbor je imel dva večja nastopa in sicer na Cecilijanki v Gorici in na "Prazniku frtalje" v Rupi. Na reviji Primorska poje letos ni nastopil zaradi nesporazuma z organizatorji o kraju nastopa. Otroški zbor je pel na Mali cecilijanki, v Štandrežu ob 25. letnici ustanovitve zbora in je sodeloval na zaključni prireditvi otroškega vrtca v Župnijskem domu v Števerjanu. Večkrat je tudi pel pri sv. maši v domači cerkvi.

Ansambel "Lojze Hlede" je bil na osemdnevni turneji po Belgiji in Holandskem. Tam so naši fantje igrali in peli za slovenske izseljence. Poleg teh važnejših nastopov so naši fantje igrali tudi drugje za razvedrilo in zabavo. Števerjanski instrumentalni ansambel je poleg nastopa na letošnjem festivalu igral še dvakrat v Katoliškem domu in sicer na pustovanju in prireditvi za katoliški tisk. Igral je tudi na Slovenskem večeru v Krminu.

Dramska družina je naštudirala Jalnovo dramo "Srenja ". Premiera je bila v Sedejevem domu. Pozneje je dramska družina gostovala pri Sv.Ivanu v Trstu. V veliko zadoščenje igralcem je igro posnel tudi radio Trst A in jo v celoti oddajal. Za režijo igre in snemanje na radiu se moram zahvaliti režiserju Franku Žerjalu, ki se je tri mesece vozil v Števerjan na vaje in nas lepo in potrpežljivo pripravil.

Imeli smo tudi kulturne večere in predavanja. Mladinski krožek je pripravil dva zabavna večera in sicer "Silvestrovanje" in "Pustovanje". Novoustanovljeni Briški fotoklub je meseca novembra razpisal natečaj za najlepšo diapozitivo na temo "Jesen". Uspeh je bil velik, saj se ga je udeležilo 56 konkurentov. Društvo je organiziralo še dva smučarska izleta v Sappado in na Nevejsko sedlo..

Sedaj, ko je vse to za nami in je naše delo končano, je prav, da se oddahnemo, odpočijemo in naberemo novih moči za prihodnjo sezono.

Odbornikom, somišljenikom in vsem tistim, ki so na katerikoli način pomagali našemu društvu v tem delovanju, se prav lepo zahvaljujem in želim vsem dolge, vesele in srečne počitnice na morju ali na planinah. Upam, da se bomo spet videli meseca septembra polni novih moči in idej in tako začeli z večjim zagonom novo kulturno sezono, ki je v čast vsem Števerjancem in Slovencem na Goriškem.

Predsednik društva "SEDEJ"
Simon Komjanc

OBVESTILO

Obveščamo vas, da so na sedežu društva "SEDEJ" še na razpolago majice 10. zamejskega festivala. Kdor jih še želi kupiti, se lahko obrne do odbornikov.

PODIRANJE MAJA

Festivala narodno-zabavne glasbe je bilo konec. Ostalo je še delo v Formentinijevem parku+ podiranje odra, spravljanje bufeta, prenašanje ropotije v skladišče, čiščenje, grabljenje, spravljanje, nalaganje in ne vem še kaj. Z delom smo zaključili približno ob 19.oo. Ustavili smo se še pred Domom, klepetali, se smejali, nekateri pa so še delali. Bili smo trudni še od prejšnjih dni, toda zadovoljni, da se je Festival lepo končal.

Ko pa smo hoteli domov, se je eden izmed fantov spomnil, da je treba podreti "maj". Gledalci smo ostali na stopnicah in gledali dol na dvorišče, kjer so trije fantje pripravljali teren za podiranje. Lojze Maraž je skočil domov po motorno žago. Žaga pa ni hotela ubogati. Ni se dala vžgati. Srečo so poskusili še drugi. Ko pa se je le vdala, se je motor vrtel na vse obrate - še malo pa bi počilo. Ta "brihtni" so mu obrate zmanjšali - pa se je ustavila. Zopet so poskušali srečo. Vedno ista pesem. Končno se je le vdala in mislili smo, da bo šlo. Motor je imel bolj tibek glas. Fant, ki je sedel za mano na stopnicah, je izustil- "Boste videli! Preden pride do maja, se mu bo ustavila!" Komaj je izgovoril, žagi pa je manjkalo 50 cm do maja, se je ustavila. Na stopnicah se je vse režalo.

Tedaj je privozil mimo Marjo. Ko je videl toliko gledalcev, saj so prihajali ljudje iz vasi, se je ustavil in se ponudil, da bo pomagal s svojo motorko. "Je nova. Nardiš taku," palec desne roke je dregnil ob sredinec "in prime u moto". Dobro, smo si mislili. A tudi s to motorno žago se se fantje precej trudili, da bi jo spravili v tek. Na dvorišču se je sedaj martralo že šest fantov. Da ima doma žago, se je spomnil tudi Marko. In že je sedel v avtomobilu in se kot divji pognal proti domu. V hipu je bil nazaj. V roki je držal že malce obrabljeno motorko. Tekel je dol po stopnicah, prijel za ročaj, potegnil vrv in - stekla je. Hvala Bogu! Vsaj ena, da teče. "Mc Culoch" to je motorka! Prvič sem potegnil, pa grc!" Nekaj čudnega! Tedaj so stekle vse

tri. Rrrrropot in smeh sta se razlegala po vasi. Maj je bil na tleh in razžagan. Kar žal mi je postalo po maju. Vsakokrat, ko sem šla tam mimo, sem ga občudovala. Vsak dan se mi je zdel mogočnejši. Še malo in bi segel do neba. Če pomislim tudi s kakšno težavo so ga fantje čez noč postavljali in da jih je stal truda, požrtvovalnosti, veselja pa tudi denarja, bi skoraj rekla: V ponos si nam, Števerjancem, dekletom in fantom. Dekletom, ker, mislim, da je edini, kar jih je tu okrog, namenjen njim in ohranja staro slovensko navado, da je bil maj nekoč namenjen samo dekletom. Vsa čast, fantje, da ohranjate take navade! Fantom pa je v ponos, ker s tem lahko pokažejo, kakšen maj so zmožni pripeljati v vas in ga postaviti. Vsako leto se mi zdi lepši in močnejši in višji. Videti te je bilo v Vzhodna in Zahodna Brda, v Furlanijo in tja proti Vipavski dolini.

Tako mogočen si bil in trden, da te ni zmajal sleherni vihar. Še upognil te ni. Marsikdo te je občudoval.

In sedaj ležiš tu kot mrlič. Še lovorjev venec imaš ob sebi. Ti je zadnja popotnica? Za tabo so ostali še tvoj panj, kup žagovine in prazno mesto. Prihodnje leto te bo nadomestil nov in morda še lepši "maj".

Alenka

IZ OBČINSKE UPRAVE - ŠTEVERJAN

Letošnje junijske in julijske padavine, ki jih je bilo kar precej, so povzročile precejšnjo gmotno škodo. V naših krajih je utrpelo škodo predvsem poljedeljstvo, sadjarstvo in vinogradništvo. Občinska uprava zato obvešča vse tiste kmetovalce in lastnike polj, ki so bila poškodovana, naj predložijo pismeno prošnjo naslovljeno na Občinsko Upravo v Števerjanu najkasneje do 31. julija letos. Prošnja naj bo napisana na prostem papirju. Na njej naj bo navedeno ime, priimek, datum in kraj rojstva, stalno bivališče lastnika ter kraj, kjer se nahajajo poškodovana zemljišča.

ŽUPAN

POLETNA PRIPOVEDOVANJA.

Tudi Števerjanci si že nekaj let privoščimo poletni oddih. Prav pa je, da vsakdo ne "požre" vase lepote, ki jih je po svetu lahko užival. Tako objavljamo spis domačina, ki si je lahko ogledal tudi bolj oddaljeno deželo od našega Števerjana. Vabimo še druge, da sledijo zgledu in napišejo svoje vtise iz popotovanj, ki bodo drag gost Vestnika.

PICO DEL TEIDE ali španski udomačeni Triglav.
(Pardnevni izlet na otok TENERIFE -Kanarski otoki)

V septemberski večer se je dvignil hrumeče jekleno-aluminijasti ptič iz cementne steze odletišča Linate pri Milanu. Sicer naj takoj povem, da se leta in letala nisem kdovekaj veselil. Skoro bi raje, da bi me na letališču ne čakali prijatelji in bi zabredel v običajni nesporazum, ko sem zgrešil uro ali dan in bi s svojim avtom, že ker sem bil na dopustu, zavil v Švico ali Francijo. Namreč, raje sedim za volanom, kakor brezdelen na lagodnih sedežih Boeinga 737, ki mu prav nič ne moreš velevati, ko se enkrat vzpne iznad zemlje, četudi ga začnejo viti krči in se vrneš na zemljo le v koscih, zato, da se razpišejo časopisi in si vlada ponovno imenuje spet novom komisijo, ki svojega dela itak ne bo zaključila, saj so se pogrebi že v solzah in vencih končali.

Pustimo taka razmišljanja in v veselem razpoloženju- saj se ti smejejo vsi prijatelji- če to na glas misliš- skupno prerešetavamo kaj nas v prihodnjih dneh čaka. Sive lase se že kažejo in vendar je to, rekel bi, skoro prvi tak dopust, ki si ga privoščiš.

Že res, da smo pravzaprav nekje nazadnjaški in da v našo vas počasi prodira navada dopustov in "ferij". Vendar. Lahko bi si kaj takega privoščil že zdavnaj. Saj je končno tudi fanj. Družba. Veselje, razigrani obrazi, mednarodne noše (dolgolasci, vsemogoče mode itd.) Kaj takega v Števerjanu nimaš na cesti vsak dan.

Letalo se usmerja proti Španiji. Franka že ni več. Tudi zanj se je končal zemeljski boj. Zato me le vendar Španija nekako mika. Tako brez krvi in revolucije se počasi usmerja v parlamentarno demokracijo. Grčija, Portugal, Španija so le dokaz, da se iz mračnega fašizma lahko narodi podajo na pot demokracije brez obračunavanj in prelitja krvi. Škoda, da kaj takega nismo priča iz nasprotnih diktatur. Pa pusti politiko, sivi fant. Misli na pohajanje.

Letalo že ječi, ker mu je pilot vključil zavore, da lahko pristanemo na letališču. Skozi mala okenčka berem: Barcelona. Pa imajo tudi tu terorizem. Zastraženo je. Povsod španski stražarji s njihovo tipično kapo. Kakor tisti, ki lovijo bike v areni. Črna je in zavihana navzgor. Črna je tudi puška, ki jim leži na

pasu ob boku. Ne bomo dolgo čakali. Kaki dve uri. To pa je na letališčih že običajno. Zamude so na tekočem traku. Bolje, da se takoj sprijazniš z njimi, ker nimaš kaj drugega itak početi. Čakaj.

Odmor-ček lahko izrabim, si mislim, da spoznam sploh moje so-potnike.. No, to bi lahko rekel je sploh službeno potovanje. Saj si ga nisem jaz zamislil. Povabilo sem dobil od nekega podjetja, ki tak izlet pripravlja letno svojim odjemalcem. Letos so povabili tudi mene. Iz vse Italije nas je kakih petdeset. Še enkrat toliko se nam jih bo pridružilo na otoku Tenerife in bodo prileteli iz Rima. So vse sorte. Lepi, nizki, povečini črni, tudi taki, da sem jih zamenjal za Špance z otoka Tenerife blizu Afrike. Tihi, glasni tudi, posebno tista iz Firenc , visoka dama, ki s svojim glasom nadkriljuje ves truš̌c.

To je prvi stik s Španijo. Policija nas je pregledala, pa nekam vljudno in površno. Ni posebnih pregledov ali zastojev. Španščino pa povsem razumeš ko je tako podobna govorici naših sosedov. To je pravzaprav edini pregled nas in dokumentov, ker bomo odslej stalni gostje španske države, ki steguje svoja posestva še po tolikih otokih izven svojega območja in so verjetno ostalina stoletnega kolonializma.

Nadaljujemo let proti Kanarskim otokom. Čez deseto smo se dvignili in kar tri ure bo minilo preden bomo pristali na letališču Los Rodeos blizu glavnega mesta otoka, Santa Cruz de Tenerife. Prvotni strah je minil in sploh ni važno, da na to misliš, ker je itak vseeno. Tudi utrujenost ima svoj delež pri tem, in si želiš le naj gre tako dalje. Nakam je zaropotalo, tako da smo pilotu bolj gromko zaploskali, pa že smo se pretakali v nekake obrabljene avtobuse, ki so nas prepeljali v hotel kakih trideset kilometrov daleč od letališča. Tako, da je bila že skoro zora, ko sem lahko utrujen legel na udobno posteljo hotela Semiramis pri mestu Puerto de la Cruz. Čudno se mi je zdelo, da smo v hotelu z liftom iz recepcije šli navzdol v sobe, ko se vendar v hotelih in naših hišah grè navgor, pa ni sedaj niti važno. Bo že čas, ko bomo lahko tudi to pregledali. Sedaj si želim le počitka. Toda zlomka, bučanje. Tudi, ko zaprem okno buči. Strašno buči. Ocean buta ob skalo. Presneto. Kljub vsej utrujenosti skoro gledam do belega dne, ko premagam tudi oceansko bučanje in vse skupaj in se naspim kar po domače. Saj nemara bi bila boljša skromna postelja v mirnem Števerjanu. Pa naj bo. Tudi takega se moraš v življenju naučiti.

nadaljevanje

REVIJA FILMOV O UMETNOSTI FURLANIJE

V San Vito al Tagliamento deluje že vrsto let kulturno združenje, ki skrbi za furlansko umetnost. To kulturno združenje nosi naslov: Associazione per la Conservazione di un Archivio Artistico del Friuli". Najprej so člani združenja začeli zbirati slike, freske, nato so se preusmerili v zgolj fotografsko dejavnost teh umetnosti.

Ta organizacija namerava letos organizirati 1. revijo posvečeno filmskim posnetkom furlanske umetnosti.

Kdor se želi udeležiti, naj se obrne na zgoraj imenovano organizacijo in naj zaprosi za prijavnico. Naslov pa je: ASSOCIAZIONE PER LA CONSERVAZIONE DI UN ARCHIVIO ARTISTICO DEL FRIULI c/o Torre Raimondo - San Vito al Tagliamento, tel. št. 0434/80405 od 16. do 19. ure razen srede in nedelje.

Tekmovanja se lahko udeležijo vsi amaterji, ki mislijo snemati, ali imajo že posnete, dokumentarje o umetnosti v Furlaniji. Mere traka morajo biti 16 mm, 8 mm ali Super 8. Lahko posnamejo karkoli in dolgo po želji. Javna projekcija bo v San Vito al Tagliamento od 7. do 14.12.1980. Vrteli bodo trake, ki jih bo ocenjevalna komisija izbrala za dobre. Ocenjevalna komisija bo podelila tri nagrade: prvega v znesku 1.000.000 lir, drugega v znesku 500.000 lir in tretjega v znesku 300.000 lir. Amaterji bodo morali odposlati do 15. oktobra 1980 na sedež tovrstne manifestacije za to pripravljeno opisnico, v kateri bodo opisali tehnične karakteristike filmskega traka.

Nagrajene filmske posnetke bodo predvajali po važnejših centrih dežele in tudi po lokalnih televizijskih postajah.

KAJ JE NOVEGA V ŠTEVERJANU?

V zadnjih mesecih se je življenje članov Župnijskega sveta dokaj spremenilo. 27. junija se je blagajničarju Slavku Bednariku in njegovi soprogi rodila hčerka Irena. V nedeljo 29. junija je stopila pred oltar z Dušanom Škorjanc naša aktivna članica Silva Klanjšček. 12. julija je žena Bogda povila našemu podpredsedniku Alešu Komjanc sinčka Ivana. Srečnim družinam izrekamo naše čestitke, novorojenčkoma pa da bi zrastla v verna in zavedna Slovenca.

ČLANI ŽUPNIJSKEGA SVETA